

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÁR T E S I T Ó.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre	4 frt.
Félévre	2 „
Évnyegyre	1 „
Egyes példány	10 kr.

Hirdetések jutányos árért közölhetnek, külön mindannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.
Szerkesztői iroda Debreczenben:
Nagyuj-utca 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetéseik és hirdetések felvételek Nuricsán Péter fűszerkereskedésben.
A nyiltérben magán és pártérdekű cikkeket olcsó árért elfogadunk.

ISTEN VELED I a n a

Isten veled. — Isten veled!
— Sohajtók mindketten.
És megszorítám kezedet
A búsuperczenetben.
És egy titkos varázserő
Egymáshoz vontá ajkunk,
És egy édes bústűcsókban
Oh mennyit elmondhattunk!

Megingott a Dunán a hab,
Széttört a víznek tükre.
Még egy rövid kis pillanat
S hajótok messze tüne.
En néztelek s kezemben még
A kendő meg-meglebbent,
S fehér kendőd, mint egy galamb,
Keblédnél fel-felreppent.

A lóbogót láthattam még
Nehány szempillantásra,
Parthoz verődött a tajték,
Sirt a hab hombolygása.
Szembenem is könnyű fakadt,
Sohaj vegyült a szélbe,
Isten veled szép kedvesem,
Kisérjen áldás, béke!

Néztem, néztem még a folyót,
Hullámok keltek rajta,
Hallottam még a búcsúszót,
Mít ajkad elsohajta.
Éreztem még csókok hevét,
Csak ugy zsiibongott ajkam,
Hullámzó szívem-, ajkamon
Éreztem, hogy már dal van.

Szívem zajong, hullámozik még,
De a folyó már csendes,
Tükrén a nap sugara ég,
Hullámokat nem verdes.
Kék ég ólén a nap ragyog,
Mily boldog ő — szeretve,
Hát én mikor borulhatok
Szép angyalom kebledre?

Halász Dezső.

Senkisérem kerülni el fátumát.

(Folytatás.)

... Ha csak az a bajod, min-
gyárt megmagyarázom én azt néked.
— Hadd halljon hát ne!

Minden asszonytól két elen-
gedhetetlen dolgot kívánok, először, hogy
necsak öltözzön, hanem vetkezzen is
tudjon; vagyis ha fel tudja magát ciz-
comázni zsuirfixre, piknikre, szoáréba,
vizitbe, — istennyila üssön bele! a sok
különböző pénz pocskló holondját járó
multságaitokba! — bele tudjon bujni
a háziasság, házvitel, szóval a körül-
tekintés pongyolájába is. Ne olyan
pongyolát gondolj azonban, — mint
aminőt egy némelyik ugynevezett ur
asszonyfélének gyakorta találj az élet-
ben, hogy dologfélére ugy öltözködik
fel, hogy majd elszaladsz tőle, kőtenye,
ruhájából szappant főzethetnél, keze, kar-
ja a csömörnek nem is mostoha, hanem
édes testvére, —hanem tiszta izletes
pongyolát, hogy még dolga közben is
gusztusod jöjjön hozzá, hogy megöleled.

— Továbbá őrizkedjék minden olyan
passzió gyakorlásától, mely a férfi kedv-
teléséhez, aprólékos hibáinak kizű-
zésához ugyan jól áll, de az asszonyfél-
lét neveltségessé teszi; például: lehet
ugyan költői lelkületű, a fejrész-
mélte de azért verset ne íralkáljon.
— Ismertem egy asszonyt, ki különv verset
tudott készíteni, mint levest. No már-
most öcsém! ha te lettél volna ennek a
férje, neked meg kenyeret kellett volna
dagasztani tudni, így lettetek volna kvi-
tek a háztartás régulájának a megtar-
tásában, egyenlítésében. Attul az asz-
szony személytől pedig, aki kártyázik,
szivarozik, anyira elszaladnék én öcsém!
hogy száz policzaj se érne utól. Lovag-
golni nekem ugyan ne lovagolna, ha
még anyira henczegős volna is az ifjasz-
szony. A lovas-katona szükséges de a
a lovas asszony szükségtelen — rossz
egyszersmind pedig spektakulumnak
épen olyan, mint a parazolos Dandy. —
Nocsak, kiki a maga mesterségét foly-
tassa, s magát a máséba ne avassa, —
ismerheted gyerekkorodból ezt a játé-
mondatot, — sehova se pázol e job-
ban, mint a férj és nő közözi jogokra.
— Aztán a férfi se mártogassa magát
olyan dolgokba mik egyenesen a nő ke-
ze alá tartoznak, ne kavargassa a rán-
tást, még ha meg akarna is égni, ne ad-
jon ki lisztet, szalonnát, tojást a spájsz-

ból. Hogy beadja a kamatába eze-
ket, az ő kötelessége; de, hogy ki is
adja az már öcsém kappankodás.
Megérthetéd már most ezekben,
hogy miféle fejérszemélyt kívánnék én
a te oldalad mellett ragyogni látni;
ragyogni, mondom, mert amely nő férje
mellett nem tündöklök erényességben,
tisztaságban, gondosságban stb az öcsém
egy olyan kolonez a férj nyakán, mely
miatt nem tud mozogni. — No mármost,
a főispán lányához, vagyonodnál fogva
tökéletesen kompetálhatsz, először: érett
eszű, koros . . .

— Koros?!
Koros hát bolond! hisz' csak
nem akarsz tán bölcsőbeli lány gyer-
meket feleségül felnevelni!
— No már engedelmet kérek, de
tán közbe eső évek is vannak a 30 év
és a gyermek bölcső között, ott van pél-
dával a 16 esztendő is, — hogy épen
15-öt ne mondjak.
. . . 16 te?!
— 16 hát.
— Ettől e már te zöldszilvát
öcsém?

— Akármennyit.
Hát aztán jobb volt-e az, az
érett szilvánál? erre felelj nekem, de
becsülettel.
— Persze a szilvánál csak az
érett jobb az igaz; hanem a fenforgó
kérdésnél már csak hadd legyen a
lány éretlen szilva, én csak amondó
ember vagyok. Hány esztendő az a
lány, akiről bátyám beszélget?

. . . A bizony, hogy ne hazudjak,
ép egy esztendő a fogával.
— 32?!
— Dehogy, dehogy! kiesett ne-
ki tavaly vagy három.
— Adja isten egészségére! — ha-
nem az én kuriámon ugyan ki nem
hull a többi
— Attul ugyan egy cseppet se
félj, mert ugy berakosgatta azo-
kat doktor Barna Horácius hogy előbb
megmozdul a helyéből a szent-gellért
hegy, mint annak csak egy foga is.
— Hát még pláne berakott fo-
gai vannak?!

.. Hát, — tán a kén neked, hogy kirakott fogai lennének? — No ezt aztán gusz tusnak nevezem.

— Ugyan bátyám! hagyjuk el ezt a diskursust, ebéd előtt nem jó az ilyen dolgokról beszélni, gyenge nyomrú ember előtt.

.. Hja jah!.. már öcsém ilyen forma gusz tusra, mint a tied, nem tudom mikor kapsz te feleséget. — No meg aztán, ott van még Kontyos Lina is. Ez ellen már ugy hiszem te se tennél kifogást, hanem bezzeg! teszlek én.

— Már miért aztán?

.. Azért, mert többet járát a patikába, mint a más zárásokba.

— Mi jóraváló nézve?

.. Hát pirosítóvalóra nézve. — Hanem a kis Patkán Piroskát, azt már igen is ajánlhatnám. Enyje beh! helyre egy lányj a te. Ez egyszer a lányú fráter! E lett vón csak a neked való!

— Nohát majd megnézzük.

.. Biz azt nem igen nézheted, mert arval a kutyahitű zongora-mesterrivel élszökött a múlt héten.

— A bizony csupa derék! hogy bátyám nekem ilyen minőségi táblázatú lányt szeretne aztán.

.. Ni te ni! hát azt értem én hogy szöktesd vissza a zongora-mestertől? Akorra értém én a hozzád való voltját, míg még el nem szökött volt.

— No csak hagyja bátyám én rám a feleség keresése gondját, majd el végzem én.

.. Jól van Döme! rád bízom; hanem azt mondom, hogy nekem feleséget kerits 3 hétre, mert különben „nyulasdt“ játszunk együtt, ahol majd csak magam leszek az agár.

(Folyt. követték.)

A koma asszonyok.

Mártha néne, Boris néne
— Nem is lakván nagy messzire —
Összejöttök vasárnapra
Pattogatott tengerire.

Elvadulván az urok is,
— Lehet hogy egy pohár borra —
Hunczut vón hát az asszony is
Ha egy c dül otthon volna.

Fogy a tengeri; a beszéd,
A nyelv pereg, mint az orsó;
No, nem mondom, hogy kéz alá
Nem került egy borus-korsó.

S a korszó emelgetése
Minél jobban kerül, fordul,
Annál-jobb kedvök vagyona a
Menyecskéknek is, a bortul.

.. Hát biz ez ártatlan dolog
— A víz lankaszt, puhít, fázít,
Tőle a szív kedélytelen
A szájj pedig egyre ásit ..

Csoda e hát hogy ami jobb
Kapósabb az országszerte
— „Igyunk barátim!“ Vitézünk
Maga is így énekelt.

.. Mikor aztán itt ott kotyog
Alján a mázos kannának,
Ki állja utját, hogy frissért
Pinczébe ne ballagnának.

Le biz ök! — hát az a sorja
Ha nincs benne, legyen benne!
Tél van ugyis, jó kemény tél,
Máskülönb en hűvös lenne.

Mikor aztán felérkezik
A másik szállítmány bor is,
Még jobban megeder a szó
S emberszóláshoz fog Boris.

.. Héj csillagomadta lelke!
Ha meg állna a kendben a szó,
Megsügnék kendnek valamit .. —
Kihe' jár a szögabiró?

.. Ugyan lelke komám-asszony!
Ha valaki hallgatni bír,
Én vagyok a', ki vele no!
Néma leszek én, mint a sir.

Kihe' jár no? mondja ki már
Az isten áldja meg kendet!
.. A patikásnél láttam
Kijönni tegnap estendet ..

— Ahho' jár?! Persze ahho' jár
Más asszonyho' kihe' járna
Nincs itt más olyan jóféle.
.. Jaj! a pokol pozdorjája!

— Hát a Pöfök Jutka sorját
Hallotta e kelmed? .. Nem hát?!
E meg lelke a faképnél
Hagyt a már, meg meg az urát.

A szongyák hogy az irnokkal
Szökött meg szeredán reggel
.. Ne izéljen kelmed! hm! hm!
Ha nem igaz, — sülyedjek el.

Hát azt tudja-e, hogy Kaptás
Lopott disznót élt a héten ..
Lopott disznót?! Lopottat hát ..
A csendbiztos mondta nekem ..

Jaj! jaj! — Hát hogy Kaszás Erzsi
Ugy jött haza, — olyan furám,
Hogy itthon tágitni kellett
— Mertszük lett — mindenikrulám.

Nyusziéknál szolgál Nyuszi
Bár tagad mindent halálig ..
Elég az hozzá, az asszony
Perbefogta biz őt, s válik ..

— Jaj csillagom adta! mi lesz?
S mi nem hull ki még a zsákbul
— Beh sohase hallani jót
Errül a romlott világrul! —

Óh! beh egy özönviz kéne
— Megmosdatni — e világra!
Hogy az ítélet a bűnnek
Már egyszer nyakára hágna!

Foly a beszéd, foly a pletyka
A nyelv hogyha borba mártva,
S átveszi a szót, Boristol,
A beszélmi vágyó Mártha.

S ugy szapulja a világot
Hogy azon ki él, született,
Hegyes nyelvvel azon nem
Hagy egy csipet becsületet.

Mind-amellett, hogy egy mással
Iszókálván, legyen e tett
Kivételes — egymásnak meg
Sza vazzák a becsületet.

S ez a nagy becsület érzés,
Vagy mi? oly súlyos volt nekik:
Hogy eldülve, — meg nem tudtak
Mozdulni másnap reggelig.

Parlagi Homéros.

Egy eltévedt levél.

Főtisztelendő Tisza Kálmán nacscsága!
debretzeni Miniszter és elnöki képviselő urr!

tisztelettel kívántam tiszteltire lenni Nacscságának azon panaszomra való nézve, mej itt hejbe előadódott. Én / alá rekesztett városi pögár nem mehetek fel szeméjese, hogy nekem igasság adógyon abba a sorba a kibe beleestem, mert mir azir, hogy az múlt héten három lovam ellopódván, az fiam Gábor, aki csakugyan Nacscságára is atta vót a voksát mikor lekközlelbb muszáj volt azt tselekedni abba a dologba mikor a szavallás vót, oszt' aszondom neki Gábor! gyere fel a kolégyomba mert baj lesz, a kire ü aszonta, hogy maj del vígzik az okosok, akire tsakugyan azt feleltem, hogy nem olyan sok ott az okos ember, hogy belé ne férnének tehát szaporítani kell a summját Ebbül megtetzik látni, hogy csakugyan minden ugy is törtint a mint dukált, abba a dologba, hogy ü Nacscsága lett meg meg Csapó Péter követ. e nemes városbul, még a mult esztendőbe juliusba

Igy s így történt pedig ez az egész eset, hogy a mint három hettel ez előt a Vargák bornyuja elszalat a tsordárl, — akit ü maga bizonyíthat legjobban, — a felesígem meglátja, az utszajtóból, jaszongya osztán Klárlnak, a ki Kabárlul jött be szögálni hozám, igen jámbor betsületes szemij hogy, erigy tsak Klárl, níz meg, elszalatt a Vargák bornyuja, fog meg! mer eltalál tívedni, mert nints esze, hogy haza tanájjon az bornyu, ha etzer elszalad a falusi bornyu akit nem itt ellettek. Az felesígem osztán bejött az utszajtóból, mert futt a szöll, nem is vót rajta egyéb, mint egy kis zsakonét szoknya meg egy kis veres lékri, aki pedig februjárljusban nem való, mer hideg. — Kvártijus katonánk is van, annak osztán tsakugyan vatsorát főzött, kolompirt juhussal, akit az katona tsakugyan meg is evett a kiro tanum Póré István majorosom a mely látta, hogy az katona ugyantsak ette a kolompirt a kanállal, még keneret is adot neki, még tán bort is, de erre meg nem esküdém mivel hogy azt nem láttam, tsak gondolom, mer a kulats nagyon kotyogot mikor én osztán a kezembe vettem.

Klárl osztán a mint haza jöt, jasztkérdi tüle a felesígem no Klárl! megvanai a bornyu, a szobába, mer má akkor az felesígem bent vót a szobába, hogy meg is fázot vót az uszajtóba. — Aszongya Klárl ere, meg, De jasztt meg nem monta, hogy haza hoztta a bornyút, meg hogy bekötötte vóna az istulóba minthogy egy madzagal tsakugyan meg is kötötte a bornyu nya-

Eletszabályok.

kát egy köttel akit Tserepes sógortul vettem előtte való napon 8 garasir, a kit eme hit alatt kihalgattatni kirek is. No. — Tehát sem én, sem a feleségem nem tatta, hogy a bornyu az én tsaladombba lépett bé, mert se nem bögöt a bornyu a szájjával, se egy se más. — Harmad napra ehun jön Varga Ferentz egy reggel. Agyon isten jó reggelt, agyon isten kennek is, hun jár kend. Ere aszongya Varga, hogy a baj hajtogat, joda a bornyum. Bizon mondok neki az éu három lovatam is ellopták. Ere aszongya Varga, hogy de it van az bornyum a kentek házánál, láta a feleségem mikor harmadaapja behajtották kentek, de nem szólott, azt gondolta, hogy tréfálnak kentek a bornyúval. — Nekem csak a szám, szemem állított. Osztán bement az istállóba, osztáu hozta kifele a bornyut, oda vitte a kútho, megittatta, — melj tselekedetit hármán látván, azt esküvel is bizonyitani készek vagyunk.

Alig vitte el varga a Bornyut, ehun csak hínak fel akkapitán hivatalho, akkapitán hivatalult a Bekházhó a fiskus elibe. Hogy s mint történt a bornyu história. Aszondom ere, Nacsássog törvin! én nem tudok erül semit, tsak anyit, hogy a jány behajtotta hozzánk, de mi jóir, aszt nem tudom. Ere éngem a Bornyuba elmarasztottak, azon kívül még áristomi itéletet is kaptam. Mejnél fogva kirem Nacsásságát, hogy miután a fiskus nem jól nízet bele ebbe a Bornyuba, ú az én udvarombul tanuló kípén de tsak egy matskafíjvt is ki nem halgatott, portzójó fizető, kvártéjos tartó zivis pógár littemre engem áristomaliskínált, azon fejul még éngem falurul bejött törvinszéki emberek, — Kiknek hun vágták el a kódókit senki se tuga, mig az enyimet itt vákták el a sesta-domb alatt — még mód nélkül meg is molskoltak; mikor a sententziát kimondották:

Kíhez való kípést kirem Nacsásságát mint Csapó Péter kípíselőjít, hogy ebbe az egisz dologba belenízi, betsületemet visszaszógáltatni anyival is inkább ne terheltessek mivelhogy az országgyűlés ugy is a Nacsássaga kezibe levén, az had mongya ki hát, hogy ártatlan vagyok-i ebbe a dologba, nem-i; bűns-i nem-i.

Kíhez kíppest levelét elvárán vagyok **tisza Kálmán kaptás Bálint Nacsásságának** válaszó pógár m. k. u. l. Hát arra jár-i e s ó.

Mit ma elvégezhetz, ne halaszó hólnapra.

Mit magad is elvégezhetz, ne terhelj azzal mást.

Mig pénzed nincs elég, ne légy bőköltő, még kevésbé pazarló.

Haszontalan dolgokat még ha ólcsó, se végy.

Minden rosznak keresd jó oldolát is. Elhirtelenkedve mitse tégy, mert a legtöbb esetben megbánod.

Minden dolgotat jó kedvvel végezd, hogy ne terhét, de a munkálkodás édességét érezd.

Keveset beszélj, sokat tégy. A ki a szarkával sokat csereg, az emberek fület, a ki a lajhárral mit sem dolgozik, a földet terheli.

Ha arczodat holmi csodavizekkel, szappanokkal, porokkal akarod szebbé tenni; ugy jársz mint akit okmáyhamisításon kapnak; meglakolsz érte. „Tiszta víz, és nyugodt ónézet az arcz legbiztosabb óre.“

Ha feleséged veszekedő, házsáros, a béke kedvéért, — mig t. i. sinfel rád — végy vizet a szádba, vagy pamutot tégy füledbe; meglásd, hogy potyára ki se szeretvén beszélni, elhalgat.

V e g y e s.

— **April—Junius hóra az előfizetési díjaknak beküldését** mindazon t. olvasóinktól kérjük, kik még ezt befizetni elmulasztották.

— **Az egy millió kölesből városunk hatósága egy jelentékeny részt 600,000 frtot felvett s apróbb tartozásainak kifizetésére fordítja.**

— **A tisztántúli egyházkerület közgyűlése** e hó 22-én veszi kezdetét.

— **A főiskolai szünidő** már megkezdett s e hó 27-ig tart.

— **A helybeli tornaegylet** ma tartja közgyűlését.

— **A Tiszavidéki vasut szolnoki hidját** az árviz hírszerint t. temesen megingatta; óbjátandó, hogy e helyen egy szilárd, és az utazó köönység személyét és vagyonit biztonságban tartó hid építését a képviselőház megkövetelje.

— **A főtsholai tűzoltó testület** majlisa ez évben május 20-kára tervezte tik megtartatni.

— **Az állam tisztviselői** fizetésének 600 frtnyi részét — egy közelebbi törvényjavaslat épen nem, ezen felül részei pedig $\frac{1}{2}$ részét engedi lefoglalhatónak, — a lakbér kivételével; — a jábérbeadó részére.

E szerint az állam tisztviselői hitele korlátozását saját állama kerekíti és különíti meg oly kiváltsággal mely kiváltság csakis az illetők rovására esik.

— **Földi** János Hatházon elhunyt jeles hazánkfának $\frac{1}{4}$ százados emlékkünyepe e hó 6-án Hatházon tartatott meg — Városunkból a superintendencia és főiskola részéről ez ünnepély számos vendég által volt képviselve.

— **Köteggán** községnek a földmiv. ipar és keresk. ministerium megengette, hogy évenként január és jul. hó 10-én országos, hetenként Hétfőn heti vásárt tartson.

— **A kistemplon** környezetének kiéptéese alkalmából a templom pinceszereit eltemetése ellen Sz. Nagy Károly által emelt felszólalás folytán osztjuk azon javaslatot, hogy a templom legalább 2 öllel felebb emeltessék s átídomitassák, mely átídomitás aránylag kevésbe kerülend.

— **A debreczeni termény csarnok hivatalosan jegyzett terményárai.** (Debreczen, ápril hó 5-én.) 100 kilogrammonként. A termény sulya egy hectoliter után számítva. Tiszta buza a piaci folyó ár kisebb vásárlásoknál 1 méter mázsa (100 kilo) 7.50—9.20 kr. 72.₃—73., kilogramm sulyu ára 10 vámmázsatól felfele 8.20—9.20 kr. 74.₆—75.₅ kilogramm sulyu — ára 1 mét. mázsa 9.40—10 frt. 76.₄ 77.₃ kilo sulyu 10.40—10 90 kr. — Rozs s piaci ár 1 méter mázsa 6.20—6.30 kr. Nagyobb menységben 6.₂—71 kilo sulyu 1 méter mázsa 6.20—6.60 kr. Árpa, piaci ár 4.80—5.20 kr.; nagyobb vásárlásnál 61—63.₇ kilo sulyu 1 métermázsa 5.50 6 frt. Zab, piaci ár 7.80—8 frt. Nagybi vásárlásnál 41—43 kilo sulyu 7.80—8 frt. Kukoricza a piaci ára 4.—4.10 kr.

Debreczeni piaci középár,

1876. Április 4-kén. 1 hektolier búza 6.43. — 1 hektoliter kétszeres 4.72, — 1 hektoliter rozs 4.55, — 1 hektoliter árpa 2.93, — 1 hektoliter zab 3.22. — 1 hektoliter tengeri 3.00, — 1 hektoliter köles 3.66, — 1 hektoliter kása 6.50, — 1 zsák burgonya 90 kr. — 100 kilogramm szalona 60, 62 $\frac{1}{2}$ 65 frt. — 100 kilogramm háj 65, 66 $\frac{1}{2}$ 63 frt.

Felelős szerk. s laptulajdonos.

Báthory Sándor.

H I R D E T É S E K.

2540.
1876.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint teilekőnyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni első ípartársultati bank** részére alperes **Ötvös Jánostól** 620 afrt tőke és járulékal erejéig lefoglalt **és a községtulajdonos társ neje Kis Sára által felajánlott** ingatlanok u. m.: a debreczeni 4038. sz. teilekjegyzőkönyvben

bejegyzett s 1800 afrtra becsült 632. számú házastelek és 2 hold 700 □ öi ondódi föld a megkísérlott első árverésen el nem kelvén, azok a kitűzött második határidőben folyó évi **ápril 24. d. u. 3 óraker** a teilekőnyvi irodában végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen szükséges esetére becsáron alól is felognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelő által leteendő bánatpézn 180 afrt.

A vételár 3 egyenlő részletben a le-

ütéstől számítva 1, 2 és 3 hónap alatt esedékes 6 % kamattával a teilekőnyvi hatósággnál lefizetendő; a bánatpézn az utolsó részletbe tudatik.

A többi feljetelek a kiküldötténel és a teilekhiatalban megtekinthetők.

Kélt Debreczenben a kir. törvényszék, mint teilekőnyvi hatósággnak 1886-dik évi mártius hó 31-én tartott üléseből.

HEGEDŰS ISTVÁN

aljegyző.

(1—3)

2227. 1876. sz. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni első ipartársulati bank** részére alperes **őzveggy Nagy Imréné Erdői Juliánától** 450 arft. tőke és járulékaik erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 2978. sz. telexjegyzőkönyvényben bejegyzett s homokkert-sor **3511-dik** számú házas teleknek 500 arftra becsült fele része a megkísérltet első árverésen el nem kelvén, az a kitűzött második határidőben folyó **1876-dik évi Ápril. hó 13-dik napján d. u. 3 óraker** a telexkönyvi irodában végrehajtó **Kovács József** által megtartandó árverésen szűkség esetére becsáron alól is el fog adatni. Kikiáltási ár a becsérték; az árverelő által letendő bánat pénz 50 frt. A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 15, 30 és 45 nap alatt esedékes 6 % kamattal a telexkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők. Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Márczius hó 17-kén tartott üléséből. **DIENES BARNA,** jegyző. (3-3.)

35. 1-76. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Kis Istvánné Lélekek Zsuzsanna** részére alperes **Parti István, Molnár Ferenc és Parti Istvántól** 800 arft. tőke és járulékaik erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 1950-dik számú telexjegyzőkönyvényben bejegyzett hatvanötöt kilvárosi **3346-dik számú házasteleknek** 600 arftra becsült fele része, és a debreczeni 1436-dik számú telexjegyzőkönyvénybe foglalt 600 arftra becsült **900 □ 01 köntös kertiszálló** folyó 1876-dik évi **ápril. hó 22-dik,** szűkség esetére **május hó 22-dik** napján delutáni **3 óraker**, a telexkönyvi irodában végrehajtó **Mészáros László** által megtartandó árverésen elfognak adatni.

- Árverési feltételek a következők:
1. Kikiáltási ár, a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 60 - 60 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezébe bánatpénz 21 ft. letendő.
 2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron alól vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.
 3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 15 nap, 2 hónap és 4 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamattal fentirt telexkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.
 4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütés után 15 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezettni.
 5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.
 6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §.

értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kintézendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszerismind azon jelzáló hitelezők, kik nem e telexkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviselőségük végett ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsek be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd **Simonfi István** által fognak képviseltetni.

Egyszerismind azok, pedig a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telexkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Márczius hó 17-ik napján tartott üléséből.

Hegedűs István, aljegyző. 3-3.

2210. 1875. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni ipar és kereskedelmi bank** részére alperes **Juhász Istvántól** 90 arft. tőke és járulékaik erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 3148-dik számú telexjegyzőkönyvényben A. I. alatt bejegyzett **Szentanna-utczai 2374-dik** sz. házas telek és 3 hold 1050 □ 01 onodó földnek 3000 arftra becsült fele része a megkísérltet első és második árverésen el nem kelvén, azok a kitűzött újabb határidőben folyó **1876-dik évi Május 10-kén d. u. 3 óraker** a telexkönyvi irodában végrehajtó **Török Péter** által megtartandó árverésen szűkség esetére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelő által letendő bánatpénz 300 frt. A vételár 3 egyenlő részletben az első leütést követő napon, a második és harmadik a leütéstől számítva 12, 2 hó alatt esedékes 6 % kamattal a telexkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők. Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Márcz. hó 17-kén tartott üléséből. (3-3.) **DIENES BARNA,** jegyző.

2395. 1876. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Debreczen város polgár-mestere** részére alperes **Boldizsár Imre** és kiskoru gyermekeiktől 120 arft. tőke és járulékaik erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 507-dik sz. telexjegyzőkönyvényben bejegyzett s 600 arftra becsült **Czegléd-utczai külvárosi 2889. sz. házas telek** a megkísérltet első árverésen el nem kelvén, az a kitűzött második határidőben folyó **1876-dik évi ápril. hó 18-kán d. u. 3 óraker** a telexkönyvi irodában végrehajtó **Török Péter** által megtartandó árverésen szűkség esetére becsáron alól is el fog adatni.

rök Péter által megtartandó árverésen szűkség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelő által letendő bánatpénz 60 frt. A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 1, 2 és 3 hónap alatt esedékes 6 % kamattal fentirt telexkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a királyi törvényszék, mint telexkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Márczius hó 24 kén tartott üléséből.

HEGEDŰS ISTVÁN, aljegyző. (2-3.)

917. 1876. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni első ipartársulati bank** igazgatósága részére alperes **Gombási Gáspár v.-pérsi lakostól** 50 arft. tőke és járulékaik erejéig lefoglalt ingóságok u. m. összesen **48 frtra becsült házi butorok,** ágyneműek, 16. szekér p.-pérsen a helyszínen f. évi **május hó 10-én d. e. 10 óraker** azonnali készpénz fizetés mellett, — továbbá ugyanattól lefoglalt ingatlanok — u. m. a vámos-pérsi 255. sz. telexjegyzőkönyvényben A. II. 970. 4070. 5258. 5716 h. r. sz. alatt bejegyzett **210 arftra becsült házastelek. Kaszáló és szántóföldek** folyó 1876-dik évi **május hó 10-dik** szűkség esetére **junius hó 10-ik napján delutáni 3 óraker** a v.-pérsi város házánál a debreczeni kir. járásbírósgy által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek az ingatlalokra a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-ka, vagyis 21 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezébe bánatpénz 10 letendő.
2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig egy harmadrésze a leütéstől 15 — egy harmad része 30 — egy harmad része 45 nap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamattal fentirt telexkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.
4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezettni.
5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.
6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §-a értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kintézendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.
- Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telexkönyvi hatósághoz nyujtsák be.
- Kelt Debreczenben a kir. tszék mint telexkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Márcz. hó 31-dik napján tartott üléséből. (1-3.) **HEGEDŰS ISTVÁN** aljegyző.